

βραδύνει ή επιταχύνει ασφαλώς και άπλούστατα, θέτων εις άμοιβαίαν συγκοινωνίαν περισσοτέρας ή ολιγωτέρας ήλεκτρικας συστοιχίας. Άν τὸ υποβρύχιον πλοῖον άπαντήσῃ καθ' ὁδον καλῶδια, φέροντα εις υποβρυχίους ύπονόμους, εύκολώτατα δύναται ν' άποκόψῃ και νά καταστρέψῃ αὐτὰ δια τῆς έμπροσθεν αὐτοῦ προεκβαλλούσης και υπό ήλεκτρικῆς λυχνίας φωτιζομένης μαχαίρας, ήν ὁ πλοίαρχος δύναται νά μεταχειρισθῇ δια τοῦ μοχλοῦ T.

Άς φαντασθῶμεν ήδη ὅτι τὸ σκάφος έφθασε κάτωθεν έχθρικοῦ τινος πλοίου. Ὁ πλοίαρχος διατάσσει άμέσως νά δοθῇ αὐτῷ τοιαύτη τις υπό τήν τρύπιδα τοῦ πολεμικοῦ σκάφους διεύθυνσις, ὥστε ή κρατηροειδής και εις τὰ ὀπισθεν κειμένη τορπίλλη νά προσβάλλῃ αὐτήν κατ' εύθειαν. Ἡ τορπίλλη άνέρχεται άφ' έαυτῆς και προσκολλάται εις τὸν κορμὸν τοῦ πλοίου δια τῶν φαινομένων ὀδόντων της — αλλά πῶς τοῦτο ιδίως γίνεται ὁ έφευρετής τὸ άπεσιώπησε. Άμέσως μετὰ τοῦτο τὸ υποβρύχιον ὀπισθοχωρεῖ, πάντοτε ὅμως διατελοῦν εις συγκοινωνίαν μετὰ τῶν έκρηκτικῶν ὕλῶν δια τοῦ έκτυλισσομένου σύρματος, και δοθείσης τῆς διαταγῆς υπό τοῦ πλοίαρχου μεταδίδεται το πῦρ άκαριαίως δια τοῦ ήλεκτρισμοῦ.

Υπολείπεται ήμῖν ήδη ή περιγραφή έργαλείων τινῶν, τὰ ὁποῖα δέν άνεφέραμεν ειςέτι. Καί έν πρώτοις άξία σημειώσεως εἶνε τὰ δοχεῖα A και ὁ φακός A μετὰξὺ τῶν δύο ναυτικῶν. Δια τοῦ φακοῦ τούτου και τῶν πρὸς αὐτήν συνδεομένων μηχανημάτων διενεργεῖται ή ὅσον οἶόν τε ταχεῖα

ελάττωσις ή αύξησις τοῦ ὕδατος έν τοῖς δύο δοχείοις. Τοιουτοτρόπως λοιπὸν το βάρος εἶνε ὅτε μὲν έμπροσθεν, ὅτε δέ ὀπισθεν μεγαλείτερον και οὕτως ή κίνησις τοῦ πλοίου εἶνε πάντοτε ὁμαλή. Ἡ άντλία d χρησιμεύει εις κάθαρσιν τοῦ άναπνευσθέντος αέρος δια χλωριούχου και νιτρούχου καλίου. Τὸ εκ μολύβδου δέ βάρος X επέχει τόπον έρματος και έμποδίζει τήν ελικοειδῆ κίνησιν τοῦ ὅλου σκάφους. Ὁ έφευρετής ὅμως έφρόντισεν ὅπως τὸ βάρος τοῦ πλοίου δύναται και εκ τῶν έντὸς αὐτοῦ νά ελαττωθῇ και μάλιστα έν ή περιπτώσει αἱ άντλίας παύσωσιν αἰφνης λειτουργεῖσαι. Τὸ σκάφος τότε άφ' έαυτοῦ άνέρχεται εις τήν επιφάνειαν τῆς θαλάσσης.

Ἡ ήλεκτρική αὐτοῦ δύναμις εἶνε τοσαύτη, ὥστε νά έξαρκῇ ἐπὶ δεκατέσσαρας ὥρας νά κινῇ τὸ σκάφος τοῦτο μετὰ ταχύτητος πέντε κόμβων (ήτοι 9 περίπου χιλιομέτρων) άνά πᾶσαν ὥραν. Εἶνε δέ ὁ Γουβέ έτι μᾶλλον άξιος επαίνου δια τήν έφεύρεσιν αὐτοῦ ταύτην, καθότι δι' αὐτῆς σκοπεῖ οὐ μόνον τήν καταστροφὴν τῶν έχθρικῶν πλοίων, αλλά πρὸς τούτοις επιδιώκει και ειρηνικοῦς σκοπούς. Δια τοῦ έφευρήματος αὐτοῦ θά διευκολυνθῇ σπουδαίως ή έρευνα τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης και συγχρόνως θ' άντικαταστήσῃ τὰ άλλως λίαν αδύνατα σωστικά πλοῖα πρὸς διάσωσιν τῶν ναυαγῶν. Αὐτὸ τοῦλάχιστον εἶνε παρήγορον, καθ' ήν έποχὴν πάντες φιλοτιμούνται νά συνεισφέρωσιν ὡς οἶόν τε δραστικώτερα φάρμακα πρὸς ὄλεθρον τῶν ὁμοίων των.

* *

Η ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ.

(Δήγημα.) (συνέχεια.)

V.

— Τί άλλιώτικος άνδρῶπις εἶνε αὐτός; εἶπα στραφεὶς πρὸς τὸν Φουστῶφ, καθήσαντα ήδη ἐπὶ τοῦ τορνευτικοῦ του έδωλίου. Κατάγεται ἀληθεῖς ἀπὸ τὸ έξωτερικόν; Τὰ ῥώσικα τὰ ὁμιλεῖ με τόσην εύχέρειαν....

— Ναί, εἶνε ξένος, ἀλλ' έγκατεστάθῃ εις τήν Ρωσίαν πρὸ τριάκοντα έτών. Τῷ 1802 τὸν έφερε μαζῇ του εἰς ξένος πρίγκηψ . . . υπό τήν ιδιότητα γραμματέως ή μᾶλλον θαλαμηπόλου. Ἐχεις δίκαιον· ὁμιλεῖ πραγματικῶς πολὺ εύχερῶς τὰ ῥώσικα.

— Αλλά με άπελέκηταις, ὅπως διόλου άκτένισταις εκφράσεις, προσέθηκα.

— Βέβαια, ὅπως διόλου άφύσικα. Αλλά τί νά γίνη, έτση εἶνε οἱ αὐτοὶ οἱ εκρωσισθέντες Γερμανοί.

— Ἄλλ' αὐτὸς δέν εἶπε ὅτι εἶνε Τσέχος;

— Δέν ήξούρω — πολὺ πιθανόν. Με τήν γυναῖκά του ὁμιλεῖ γερμανικά.

— Δια τί ὅμως καυχᾶται ὅτι εἶνε άπόμαχος τοῦ 1812; Ὑπηρέτησε μήπως εις τήν έθνοφυλακήν;

— Ῥάτς και έθνοφυλακή! Ὅταν ἐκάη ή Μόσχα, αὐτὸς έμεινεν εις τήν πόλιν και έχασεν ὅ,τι εἶχε . . . αὐτὸ εἶνε ζῆλος του f υπηρεσία.

— Και δια τί έμεινεν εις Μόσχαν;

— Ὁ Φουστῶφ έξηκολούθει νά τορνεύῃ.

— Ὁ θεὸς πλέον ξέρει δια τί! Ἦκουσα ὅτι τάχα αὐτὸς ητο εἰς τῶν κατασκόπων μας. Ἄλλ' αὐτὰ ἴσως ήνε χαμένα λόγια μόνον. Τὸ βέβαιόν εἶνε ὅτι έλαβε παρὰ τῆς κυβερνήσεως άποζημίωσιν δια τὰς άπωλείας του.

— Φέρει στρατιωτικὸν μανδύαν, — μήπως εἶνε δημόσιος υπάλληλος;

— Ναί, υπάλληλος εἶνε, διδάσκαλος εις τὸ σῶμα τῶν Εὐέλπιδων. Φέρει πρὸς τούτοις και τὸν τίτλον αὐλικοῦ συμβούλου.

— Τί εἶνε ή γυναῖκά του;

— Μία Γερμανὶς ἀπὸ ἐδᾶ — κόρη άλλαντοποιοῦ ή κρεωπώλου, νομίζω.

— Πηγαίνει συχνὰ εις τήν οἰκογένειάν του;

— Πολὺ συχνά!

— Μπορεῖ κανεὶς ἐκεῖ νά διασκεδάσῃ;

— Ἐτση κ' έτση.

— Ἐχει παιδιὰ;

— Ναί. Ἀπὸ τήν γερμανίδα τέσσαρα και ἀπὸ τήν πρώτη του γυναῖκα ἓνα υἱὸν και μίαν θυγατέρα.

— Καί τί ηλικίαν έχει ή μεγάλη του κόρη;

— Ἠλικίαν εἰκοσιπέντε έτῶν ἐπάνω κάτω.

Ἦρχισε νά μοι φαίνεται, ὅτι ὁ Φουστῶφ έτι χαμηλότερον εκυπτει ἐπὶ τοῦ τορνευτηρίου του και ὅτι ὁ τροχὸς αὐτοῦ ταχύτερον εκινεῖτο και έτρεξεν υπό τὰς ῥυθμικὰς ὠδήσεις τοῦ ποδὸς του.

— Εἶνε ὠραία;

— Αὐτὸ εξαρτᾶται ἀπὸ τὸ γούστο. Ἐχει περίεργον, τῇ ἀληθείᾳ, μορφὴν . . . ὅλα μάλιστα ἐπάνω της . . . έν συντόμῳ . . . εἶνε έν γένει δν πολὺ αξιοπερίεργον.

— Ἀχά! έσκέφθην κατ' ἰδίαν, έν ᾧ ὁ Φουστῶφ εξηκολούθει τήν εργασίαν του μετὰ εκτάκτου ζήλου, μή άπαντήσας μάλιστα εις τήν έπομένην έρωτήσιν μου παρὰ μόνον δια τοῦ βοῖζου τοῦ τροχοῦ του.

— Αὐτὸ τὸ „αξιοπερίεργον δν“ ἐγὼ πρέπει νά τὸ γνωρίσω, εἶπον άποφασιστικῶς κατ' έμαυτόν.

VI.

Ἡμέρας τινὰς μετὰ ταῦτα μετέβην τὸ έσπέρας μετὰ τοῦ Φουστῶφ εις τοῦ Ῥάτς. Κατῶκει έν τινι ξυλίνῃ οἰκίᾳ περικυκλωμένην υπό μᾶς μεγάλης αὐλῆς και ἐνὸς κήπου έν τινι λοξῇ δρομίσκῳ πλησίον τοῦ βουλεβάρτου Πρετσιστένκα. Μᾶς υπέδεχθῃ ὁ Ῥάτς εις τὸν προθάλαμον, μᾶς έχαιρέτησε δια τοῦ παραδόξου του εκείνου ήχηροῦ γέλωτος και ὁροῦβου και άμέσως μᾶς ὠδήγησεν εις τὸ δωματίον τῆς ὑποδοχῆς, ὅπου με παρυσίασεν εἰς τινα εὐσαρκον και υπό στενοχώρου ένδύματος περισφιγγομένην κυρίαν, τήν γυναῖκά του Ἐλεονώραν.

Ἡ Ἐλεονώρα θά διεκρίθῃ ἴσως έν τῇ πρώτῃ της νεότητι δι' εκείνου, ὅπερ οἱ Γάλλοι, άγνωστὸν δια τί, άποκαλοῦσι „διαβολικὴν ὠραιότητα“, δηλαδή δια δροσεροῦ και εὐρώστου έξωτερικοῦ. Τότε ὅμως, ὅτε ἐγὼ πρῶ-

την φορὰν τὴν εἶδον, μ' ἐνεδύμισεν ἀκουσίως σεβάσιμον τμήμα βοείου κρέατος, τὸ ὅποιον ὁ κρεωπώλης πρὸ ὀλίγου ἐναπέθηκεν ἐπὶ καθαρᾷ μαρμαρίνης τραπέζης. Δὲν μεταχειρίζομαι τὴν λέξιν „καθαρᾷ“ ἄνευ σκοποῦ, διότι ὅχι μόνον ἡ οἰκοδόσποινα ἐφαίνετο πρότυπον καθαριότητος, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ περὶ αὐτὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔλαμπον καὶ ἀληθῶς ἀπήσπραπτον ἐκ τῆς καθαριότητος. Ὅλα εἶχον σφουγγαρισθῇ καὶ πλυθῇ διὰ σάπωνος. Ἡ μηχανὴ τοῦ τεύου ἐπὶ τῆς κυκλοτεροῦς τραπέζης ἐσπινθηροβόλει ὡς οἱ ἀστέρες ἐπὶ τοῦ ἐσπερινοῦ οὐρανοῦ. Τὰ παραπετάσματα τῶν παραθύρων καὶ τὰ τραπεζομάνδρα ἐκολλοῦντο ἀπὸ το πολὺ ἄμυλον. Τὸ ἴδιον συνέβαινε καὶ εἰς τὰ φορέματα καὶ ὑποκάμισα τῶν τεσσάρων μικρῶν τέκνων τοῦ κυρίου Ῥάτς — κοντῶν, εὐρώστων καὶ εὐτραφῶν πλασμάτων, ἅτινα ἀσυνήθως ὁμοιάζον πρὸς τὴν μητέρα των καὶ διεκρίνοντο διὰ σκληρῶν καὶ βαναύσων προσώπων, μικρῶν πλοκάμων κατὰ τοὺς κροτάφους καὶ ἐρυθρῶν, πρεμνωδῶν δακτύλων. Καὶ τὰ τέσσαρα εἶχον ῥίνας ὀλίγον τι συμπεπισημένας, μεγάλα καὶ σχεδὸν ἐξωδημένα χεῖλη καὶ πολὺ μικροὺς λευκοφαῖους ὀφθαλμούς.

— Ἐδὼ ὅς παρουσιάζω τὴν σωματοφυλακὴν μου! ἐφαίνετο ὁ κύριος Ῥάτς, θέτων τὴν βαρεῖαν χεῖρά του διαδοχικῶς ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν τέκνων του. Νίκος, Ὁλγα, Σάσκα καὶ Μάσκα! Αὐτὸς ἐδῶ εἶνε ζῶν, αὐτὴ ἐπτά, ἐκείνη τεσσάρων καὶ αὐτὴ ἐδῶ ἀκριβῶς δύο ἐτῶν — χάχαχα! Κἀὼς βλέπετε ἡ γυναῖκά μου καὶ ἐγὼ δὲν ἤμουν τεμπέλης!

Ἐστῇ δὲν εἶνε, Ἐλεονώρα;

— Πάντοτε φιλαρεῖς, καὶ μένε, τέτοιαις ἀνοήσιαις, ἀπῆντησεν αὐτὴ γογγύζουσα καὶ ἐστρεψεν ἄλλοῦ τὸ πρόσωπον.

— Καὶ ὅς ὅλους της αὐτοὺς τοὺς φωνακλᾶδες ἔδωκεν ὀνόματα καθ' ἑαυτὸ ῥωσικὰ, ἐξηκολοῦθησεν ὁ κύριος Ῥάτς. Ἐχει σκοπὸ μάλιστα καὶ καὶ νὰ τοὺς μεταβαπτίσῃ κατὰ τὸ ἑλληνικὸν δόγμα πραγματικῶς. Ποῦ νὰ πάρ' ἡ ὀργή, ἔγινεν ἡ γυναῖκά μου ὅπως διόλου σάβα, ἂν καὶ κατὰ γὰρ ἀπὸ γερμανικὸν αἷμα. Εἴσαι σάβα, Ἐλεονώρα;

Ἡ Ἐλεονώρα ἐδύμωσε.

— Εἴμαι κυρία αὐλοσυμβούλου καὶ ἐπομένως Ῥωσίσ· πήγαινε σὺ νὸ λέγῃς ὅ,τι θέλεις

— Ναί, καὶ εἶνε πραγματικῶς ἔκτακτο πρᾶγμα πόσον ἀγαπᾷ τὴν Ῥωσσίαν! ἐξηκολοῦθησεν ὁ Δαμιανὸς καὶ ὡς σεισμός ἐβρόντα ἐκεῖνο τὸ ἀπαίσιόν του χάχαχα!

— Αἱ καὶ τί βγαίνει ἀπὸ τοῦτο; ὑπέλαβεν ἡ Ἐλεονώρα. Βέβαια καὶ ἀγαπᾷ τὴν Ῥωσσίαν, διότι ποῦ ἄλλοῦ θὰ ῥυπαροῦσα νὰ πάρω τίτλον εὐγενείας; Καὶ ὅχι μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ τῶρα καὶ τὰ τέκνα μου εἶνε εὐγενῆ. Νίκο, κάθησε ἥσυχα μὲ τὰ πόδια σου!

— Ἐλα, ἡσύχασε, πουλάκι μου! Ποῦ εἶνε ὅμως αὐτὸς ὁ εὐγενὴς Βίκτωρ; Χωρὶς ἀμφιβολίαν πάλιν γυρνᾷ ἐδῶ κ' ἐκεῖ. Θὰ πέσῃ βέβαια ἐκ νέου εἰς τὰ χέρια τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, καὶ αὐτὸς πιστεύω νὰ μὴ τὸν ἀφήσῃ ἔσθῃ νὰ γλυστρήσῃ. Τί σουλατσάδρος εἶνε αὐτὸς ὁ Βίκτωρ!

— Δὲν ἤμπορῶ νὰ διατάσω τὸν Βίκτορα, Δαμιανέ· τὸ γνωρίζεις τῶρα πολὺ καλὰ, εἶπεν ὀργίλως ἡ Ἐλεονώρα.

Ἐρριψα τὰ βλέμματά μου πρὸς τὸν Φουστῶφ, ὡς εἰ θέλων ἐπὶ τέλους νὰ μάθω παρ' αὐτοῦ, τίς λόγος τὸν ἠνάγκαζε νὰ ἐπισκέπτεται μίαν τοιαύτην οἰκογένειαν. Τὴν ἰδίαν ὥμως στιγμὴν εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον μελανεῖμων νεῆνις ὑψηλοῦ ἀναστήματος. Ἦτον ἡ μεγαλειτέρα θυγάτηρ τοῦ κυρίου Ῥάτς, τὸ „ἄξιοπεριέργον ἐκεῖνο ὄν“, περὶ οὗ μοι εἶχεν ὁμιλήσει ὁ Φουστῶφ.

Τώρα δὲ ἤξευρον πλέον διὰ τί ὁ φίλος μου ἐπεσκέπτετο τόσον συχνὰ τὴν οἰκογένειαν ταύτην.

VII.

Ἐνθυμοῖμαι νὰ ὁμιλῇ που ὁ Σαίξπηρος περὶ „λευκῆς τινος περιστέρου ἐν μέσῳ ἀγέλης μαύρων κοράκιων“. Ὅμοιαν ἐντύπωσιν μοι ἔκαμε καὶ ἡ ἐμφάνισις τῆς νεάνιδος ταύτης. Μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ περὶ αὐτὴν κόσμου πολὺ ὀλίγα ἦσαν τὰ κοινά. Ὡρὴν νῶ μοι ἐφαίνετο ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία ἀμφέβαλλε περὶ τοῦ τόπου της καὶ κρυφίως ἠπόρει, πῶς ἦλθε καὶ ἔπασεν ἐδῶ. Ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ κυρίου Ῥάτς ἦσαν αὐτάρκη καὶ ἀπλοῖκά, συνήθη πλάσματα τῆς φύσεως. Ἀλλὰ ταύτης τὸ ὄρατον, καίτοι ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ μαρμαροῦ εὐρισκόμενον, πρόσωπον ἔφερε τὸν τύπον της μελαγχολίας, τῆς υπερηφανείας καὶ ἐσωτερικῆς τινος ὀδύνης. Ἐκεῖνοι, κοῖνοι ὅπως ἄνθρωποι, ἐφέροντο τραχεῖως καὶ βαναύσως μάλιστα, ἀλλ' ἀπλοῖκως. Εἰς τὴν ὅλην ὥμως καὶ ἀριστοκρατικὴν ὄψιν τῆς κόρης ταύτης ἀπ' ἐναντίας διεφαίνετο ἀλγεινὴ τις ταραχὴ. Εἰς τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῆς μορφήν οὐδὲν ἴχνος ἐφαίνετο τῆς εἰς τὸ γερμανικὸν φύλον ἰδιαζούσης ἐκείνης ἀρμονίας, μᾶλλον ἐνεδύμιζεν αὐτὴ τὰς θυγατέρας τῶν μεσημβρινῶν κλιμάτων. Κόμη ἐκτάκτως πυκνὴ καὶ μέλαινα, στερουμένη ὥμως πάσης στιλπνότητος, κοῖλοι, ὁμοῖως μέλανες καὶ ἀμαυροί, ἀλλ' ὥρατοι ὀφθαλμοί, μέτωπον στενὸν καὶ κυρτόν, γρυπὴ ρίς, ὑπόχλωρος ὠχρότης τοῦ ἀβροῦ δέρματος, μελαγχολικὴ τις, τρόπον τινὰ τραγικὴ ἐκφρασις ὑποφαινομένη περὶ τὰ λεπτοφυῆ χεῖλη καὶ ἐπὶ τῶν ὀλίγων ἰσχνῶν παρειῶν, μία ἀπροσδιόριστος σπουδὴ καὶ συγχρόνως ἀδεξιότης εἰς τὰς κινήσεις της, καλλονὴ ἄνευ χάριτος — ἐν Ἰταλίᾳ ὅλα αὐτὰ δὲν θὰ μοι ἐφαίνοντο ἀσυνήθη, ὅλλ' ἐν Μόσχᾳ, ἐν τῇ „ταταρικῇ αὐτῇ Ῥώμῃ“, εἰς τὸ βουλευτάρτον Πρεσιςτένκα ἐν τοιοῦτον φαινόμενον πολὺ μ' ἐξέπληττε.

Ἐσηκώθην ἀπὸ τὴν θέσιν μου, ἅμα εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον. Ἐρριψεν ἐν ταχύ, δρομαῖον βλέμμα ἐπάνω μου, ἐταπεινώσας τὰς μελάνιας βλεφαρίδας της καὶ ἐκάθησε πλησίον τοῦ παραθύρου. Ἐστράφην νὰ ἴδω τὸν Φουστῶφ, ἀλλ' ὁ φίλος μου μοι εἶχε στρέψει τὰ νῶτα καὶ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐλάμβανε κυάδιον τεύου ἀπὸ τῶν ἐξωγκωμένων χειρῶν τῆς Ἐλεονώρας. Προσέτι παρετήρησα τῶρα ὅτι συγχρόνως μὲ τὴν εἰσόδον τῆς παρθένου ἐλαφρὸν βεῦμα φυσικοῦ φύχους ἐξηπλοῦτο εἰς τὸν κύκλον μας

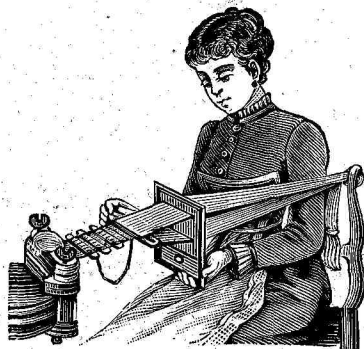
— Τί ἄλλου εἶδους ἀγαλμα εἶνε πάλιν αὐτὴ! ἐσκέφθην κατ' ἰδίαν.

[Κατὰ τὸν Τουρκίνεφ.]

(ἔπεται συνέχεια.)

ΧΕΙΡΟΚΙΝΗΤΟΣ ΥΦΑΝΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ.

Ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύει τῆς „Κλειῶς“ εἶπομεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν νεωτέρων προόδων, ὅσαι ἔγιναν πρὸς ἀνακούφισιν καὶ εὐκολίαν τῶν ἐργαζομένων μὲ ῥαπτομηχανάς. Ἦδη ἐπιτραπήτω ἡμῖν ν' ἀποταδῶμεν αὖτις ἀποκλειστικῶς πρὸς τὰς φίλας ἑλληνίδας ἀναγνωστρίας τοῦ ἡμετέρου φύλλου περὶ θέματος, κυρίως αὐτὰς ἀφορῶντος. Τὴν προσοχὴν αὐτῶν θέλομεν νὰ ἐπιστήσωμεν ἐπὶ τινος ἐνδιαφέροντος καὶ ὠφελίμου νεωτερισμοῦ περὶ τὰ γυναικῖα χειροτεχνήματα, ὅστις ἔχει τὸ σπουδαῖον προτέρημα νὰ μὴ προξενῇ βλάβην εἰς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ νὰ μὴ ἐξαντλῇ τὰ νεῦρα. Γερμανίς τις πεπαιδευμένη ἐφευρε μικρὸν τι καὶ κομψοπρεπὲς σχεδὸν μηχανήμα, δι' οὗ πᾶσα γυναικῖα χεὶρ δύναται



νὰ ὑφάνῃ ποικίλα τὸ πλάτος ὑφάσματα ὅπως ἐξ αὐτῶν κατόπιν κατασκευασθῇ παντοειδῆ χρήσιμα πράγματα, ὅσον καλύμματα, τάπητας, προσκεφάλαια, ὑποκάμισα, πῖλους τοῦ ταξιδίου κτλ. Πᾶσα οἰκοδόσποινα δύναται κατ' ἀρέσκειαν νὰ ὑφάνῃ μέταξαν, βάμβακα, ἔριον παντὸς εἶδους καὶ νὰ ἐργασθῇ διὰ τῆς χειροκίνητου μηχανῆς της χωρὶς ποτε νὰ κουρασθῇ καὶ νὰ καταληφθῇ ὑπὸ στενοχωρίας. Πῶς πρέπει νὰ κάμνῃ χρῆσιν τῆς ὑφαντικῆς μηχανῆς, δύναται νὰ μάθῃ βλέπουσα τὴν παρατιθεμένην εἰκόνα ἡμῶν, διότι περιεκτικωτέρα τις περιγραφή αὐτῆς ἤθελε μᾶς παρασύρει εἰς παραπολλὰς λεπτομερείας, ἄλλως περιττάς· ἀρκούμεθα ὥμως νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ μὲν ἐκμάθησις τῆς χρήσεως τῆς ὑφαντικῆς μηχανῆς εἶνε εὐκολωτάτη, ἡ δὲ τιμὴ αὐτῆς λίαν μικρά. Ἐκ τούτων πάλιν βλέπομεν πόσον ἐν τῇ πεπολιτισμένῃ Εὐρώπῃ καὶ αὐταὶ αἱ γυναῖκες ἐργάζονται καὶ ἀσχολοῦνται εἰς οἰκιακὰς ἐργασίας καὶ προσπαθοῦσι νὰ ἐφεύρωσι καὶ αὐταὶ καλλίτερόν τινα καὶ ὠφελιμώτερον τρόπον πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς κατ' οἶκον τῶν γυναικῶν φιλεργίας. Αὐτοὶ ἐδῶ ἔχουσι παραγωγικωτάτην βιομηχανίαν καὶ ἐν τούτοις μηχανῶνται νέους τρόπους αὐτοσυντηρησίας, ἡμεῖς δὲ τῶν πάντων στερούμενοι μυδιτορήματα μόνον ἔχομεν καιρὸν ν' ἀναγινώσκωμεν.